

eller rent ud prohibitive Toldsatser, og her ville Forbrugerne ofte faa en meget større Gevinst ved Prisnedgangen paa de indenlandske Varer, end Toldbesparelsen paa de tilsvarende indførte Varer andrager. Dette Merbeløb, som Forbrugerne spare udover det Beløb, der finder Udtryk i Balancen, vil sikkert langt overstige den Del af Nedsættelsen af Tolden til Statskassen, som kan antages at „gaa i Forhandlerens Lomme“, og naar Mindretallet foreslaar at ombytte 3 Mill. Kroners Toldskat med en Formue- og Indtægtskat til samme Beløb, vil der her ikke alene være Tale om en simpel Omlæggelse af Staten fra de mindre til de mere bemidlede, men ogsaa om en ligefrem Nettobesparelse, idet der til de 3 Mill. Kroner, som fragaar i Toldskatten til Staten, tillige maa lægges en Nedgang i den Toldskat, som nu svares til Private, hvilken Nedgang efter Mindretallets Forslag sikkert maa regnes i Millioner.

Flertallet har endvidere fremhævet Faren for en Masseindførsel af slette og billige Varer og ment, at man burde beskytte Forbrugerne mod en saadan. Mindretallet kan ikke dele den Tro, at danske Haandværks- og Industriprodukter gennemgaaende skulde staa over Udblandets i Godhed. Det kan forholdes sig saaledes for nogle Artfellers Bedkommende, men det modsatte er sikkert meget hyppigt Tilfældet, og det vilde da ogsaa være ret besynderligt, om det ikke var saa, idet Udblandets Industri jo, som af Flertallet selv fremhævet, paa mange Punkter er den danske ubetinget overlegen, baade hvad Organisation og hvad Arbejdernes faglige Dygtighed angaar. Desuden maa det erindres, at de billige Varer jo nu en Gang efter hele Nutidens Udvikling er det, der hovedsagelig begæres; Fornødenhederne stige, og den almindelige Befolkning har ikke Raad til at tilfredsstille dem undtagen ved Indkøb af billige Varer. Og hvad endelig Kvaliteten angaar, saa gives der, som tidligere fremhævet, ikke noget sikrere Middel til at fremkalde slette, om end just ikke særlig billige Varer end det at opretholde helt eller saa godt som helt prohibitive Toldsatser for en hel Række almindelige Forbrugsartikler. — Naar Flertallet endelig har sludt Lüksuslynsypunktet saa stærkt i Forgrunden, saa kan Mindretallet ikke indrømme, at det i denne Forbindelse har nogen afgørende Betydning. Mindretallet har ikke noget inod at belægge virkelige Lüksusvarer med en højere Told, naar denne kommer Statskassen til Gode, men at det skulde være berettiget at paalægge en Skat til Fordel for Enkeltmand, fordi de Varer, den rammer, kunne henregnes under det i øvrigt meget svævende Begreb Lüksus, kan Mindretallet paa ingen Maade indrømme. Der er heller ingen Tvivl om, at langt de fleste og væsentligste af de Varer, om hvilke der er Uenighed mellem Flertallet og Mindretallet, paa ingen Maade kunne henregnes under Lüksusvarer, men maa betragtes som Livsfornødenheder i allerstrengeste Forstand, saaledes f. Eks. Beklædningsstoffer, Fodtøj m. m.

Til Forsvar for en Bevarelse eller delvis Forhøjelse af den bestaaende Toldbeskyttelse anfører Flertallet Hensynet til Industriens og Haandværkets og da navnlig til de ved disse Virksomhedsgrene beskæftigede Arbejdernes Interesser. Mindretallet anser det for overflødigt her at komme ind paa nogen udførlig Udrødning af de herhen hørende omfattende og vanskelige Spørgsmaal; de ere saa ofte og saa indgaaende behandlede, saavel i den nationaløkonomiske Literatur som i de fra forskellige Sider fremkomne Indlæg i de forløbne Mars toldpolitiske Debat, at hvad der kunde anføres af almindelige Betragtninger herom næppe vilde blive andet end Gentagelser. Man skal derfor indskrænke sig til at antyde enkelte Hovedpunkter.

Toldbeskyttelsen skaber et Lands produktive Virksomhed som Helhed, ja endog ofte selve den Industri, man vil ophjælpe. Allerede Grev Spønsted har i den Retning udtalt: „Der skal andet end Toldbodforanstaltninger til for at fremkalde en Industri i et Land, hvor den ikke passer efter Forholdenes Natur“. Han ytrer videre: „Det vil ikke kunne nægtes, at man ved at foresætte sig at ophjælpe og lede Industrien ved Toldsystemer griber voldsomt ind i den naturlige Udvikling af Værdiproduceringen, og at man egentlig vælter en sikker Byrde over paa Konsumenterne til Fordel for enkelte Producenter“.